

на світовому ринку освітніх послуг. Життєва необхідність інтеграції науки і освіти значною мірою продиктована гострою потребою в оновленні вітчизняної економіки, прискореного розвитку її інноваційної складової.

У процесі викладання дисципліни «Інвестування» як науки необхідно зважити на те, що освітня компетенція припускає засвоєння студентом не відокремлених один від одного знань і вмінь, а оволодіння комплексною процедурою, у якій для кожного виділеного напрямку наявна відповідна сукупність освітніх компонентів, що мають особистісно діяльнісний характер.

Метою вивчення дисципліни «Інвестування» як науки є досліджування найсуттєвіших характеристик процесу інвестування у національній економічній системі. Досягнення поставленої мети передбачає вирішення наступних основних завдань: вивчення у логічній послідовності базових понять інвестування; навчити студентів правильно застосовувати методичний інструментарій організації інвестиційного процесу; ознайомити студентів зі сутністю і теоретичними засадами основних видів інвестування, зокрема, фінансового, реального, інноваційного та іноземного, а також з методами державного регулювання інвестиційної діяльності; навчити студентів оцінювати інвестиційні рішення в умовах ринку; виробити вміння опрацювати та аналізувати доцільність реалізації інвестиційних проектів в умовах невизначеності; навчити студентів правильно визначати методи фінансування інвестиційної діяльності; проведення систематичної перевірки та самоперевірки знань студентів з метою виявлення рівня розуміння та ступеня засвоєння вивченого ними матеріалу.

При розробці навчально-методичного забезпечення науки «Інвестування» необхідно керуватися тим, що компетентності є своєрідними комплексами знань, умінь і ставлень, що набуваються в навчанні й дозволяють людині розуміти, тобто ідентифікувати та оцінювати в різних контекстах, проблеми, що є характерними для різних сфер діяльності.

Основна мета такого підходу, полягає у тому, щоб студенти, які вивчили науку «Інвестування» отримали такі здатності як: продемонструвати творче мислення з інвестиційних проблем; застосувати різні види спілкування в різних ситуаціях; довести здатність пристосування до різних ситуацій в інвестиційній сфері; зрозуміти й відповідно використати новітні технології інвестиційної оцінки та інвестиційного аналізу; розвивати здібності дослідження та набувати власний досвід; побудувати комплекс індивідуальних і соціальних цінностей та орієнтувати на них свою поведінку й кар'єру.

*Максименко Н.П., ст. викладач
кафедри банківської справи*

ДОСВІД ЗАСТОСУВАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У НАВЧАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ

На сучасному етапі розвитку суспільства особливо гостро стоїть питання кваліфікації та компетентності професіоналів усіх напрямків, особливо це стосується економічних спеціальностей. Сприятливі умови формування таких професіоналів — найголовніша мета ВНЗ, і це висуває нові вимоги до форм навчання, а саме до активного використання інноваційних методик.

Голант С. Я. ще у 60-і роки минулого століття виділив активну та пасивну моделі навчання залежно від участі студентів у навчальному процесі.

Пасивна модель: студент виступає в ролі «об'єкта» навчання, повинен засвоїти й відтворити матеріал, переданий йому викладачем, текстом підручника чи навчального посібника, які визначаються джерелами «правильних» знань. Ця модель визнана найменш ефективною.

Активна модель навчання передбачає застосування методів, які стимулюють пізнавальну активність і самостійність студентів, що виступають «суб'єктом» навчання: виконують творчі завдання, вступають у діалог із викладачем та один з одним. Основні методи: самостійна робота, проблемні та творчі завдання, дискусії учасників навчального процесу, що розвивають творче мислення тощо. Ця модель визнана найефективнішою.

До цієї класифікації слід додати також інтерактивне навчання, як різновид активного, яке має свої закономірності та особливості. Інтерактивне навчання — різновид взаємонавчання, де і студент, і викладач є рівноправними, рівнозначними суб'єктами навчання, які чітко розуміють, чим вони займаються, активно аналізують те, що знають, вміють і здійснюють. Організація інтерактивного навчання у ВНЗ передбачає моделювання життєвих і виробничих ситуацій, використання рольових ігор, спільне вирішення проблеми на основі аналізу обставин і відповідної ситуації тощо. Ця модель дає максимальну ефективність засвоєння знань і навичок.

Але досвід застосування інноваційних форм навчання неможливо використовувати ефективно без урахування відмінностей між умовами проведення навчального процесу, і в першу чергу — кількості студентів у групах. Саме тому поділ студентів на малі творчі групи є необхідною складовою у використанні активних, ув тому числі інтерактивних, методів навчання, таких як тренінг, мозкова атака, дискусія, презентація та ін. Ця методика пропонує зміну традиційної обстановки на семінарських заняттях. Застосовуючи таку модель у своїй діяльності, викладач стає посередником між студентом і навчальним матеріалом, а не єдиним джерелом знань.

Максимович В.І., к.е.н., доцент
кафедри банківських інвестицій

СИСТЕМА «ПІРАМІДА» У ВСТАНОВЛЕННІ СТУДЕНТА ЯК НАУКОВЦЯ

У контексті сучасних тенденцій розвитку світової економіки з метою уникнення суттєвих відставань вітчизняної економіки, виникає потреба у формуванні якісного наукового потенціалу держави. Головним завданням навчального процесу у вузі є вироблення у майбутнього фахівця навичок і здібностей до проведення науково-дослідної роботи, «прищеплення» бажання творити науку.

Враховуючи зазначене, варто розробити і впровадити у навчально-виховний процес систему безперервної комплексної підготовки майбутніх науковців «Піраміда», яка б охоплювала освітньо-кваліфікаційні рівні бакалавра і магістра. Ця система дасть можливість, з однієї сторони, забезпечити формування наукового потенціалу, а з іншої — сформувати у студентів комплекс знань, умінь і навичок, які б відповідали вимогам ринку.

Ця система дасть можливість забезпечити реалізацію комплексних усесторонніх підходів до організації навчально-виховного процесу з метою забезпечення високоякісної підготовки як майбутніх науковців, так і фахівців у відповідності до державних стандартів на рівні сучасних вимог.

При розробці системи «Піраміда» необхідно поставити такі завдання:

- логічно поєднати вивчення всіх дисциплін, забезпечуючи безперервний процес формування потенційного науковця з виходом на дипломну роботу, враховуючи вимоги робочого навчального плану підготовки бакалаврів і магістрів;
- розробити дієвий безперервний механізм активізації навчально-виховного процесу, індивідуальної, самостійної роботи студентів і фіксація результатів цієї роботи у банку даних, приведених у блоках дисциплін навчального плану;
- розробити механізм наукового наповнення і спрямування процесу освоєння навчальних дисциплін з виходом на дипломну роботу;
- розробити механізм активного поєднання навчально-виховної та науково-дослідної роботи з практикою за допомогою спеціальних структурних підрозділів університету, лабораторій, методичних кабінетів тощо;
- розробити механізм стимулювання професорсько-викладацького складу і студентів у забезпеченні функціонування системи комплексної безперервної підготовки майбутніх науковців.

Система безперервної комплексної підготовки майбутніх науковців «Піраміда» може включати сукупність складових підсистем, які взаємозв'язані між собою. Дана система охоплюватиме і поєднуватиме всі види підготовки спеціалістів, а саме: безперервну спеціальну підготовку; безперервну інформаційно-технологічну та математичну підготовку; безперервну виховну роботу; безперервну спортивно-оздоровчу та фізичну підготовку; довузівську і профорієнтаційну роботу; післядипломну роботу з випускниками.

Головним суб'єктом у розробленій системі повинна стати особистість студента, його здатність до наукової роботи, індивідуальна діяльність, розвиток і формування власного потенціалу, соціально-матеріальний, інтелектуально-творчий, професійний потенціал. Впровадження даної системи дасть можливість сформувати у студентів вміння вишукувати та відбирати матеріал для наукового дослідження, використовуючи науково-дослідні методи, розробляти якісні наукові праці, які б задовольняли сучасні потреби для розвитку економіки держави.